

הכוחות המזוינים של ארה"ב בראשית 1961

המגמות להרחבה

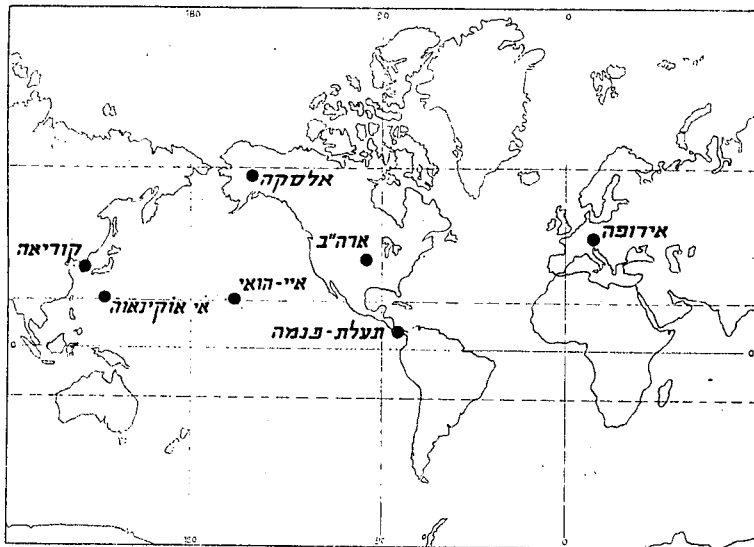
באמצע יולי 1961 צוינה לראשונה בפני ראשי מערכת ההגנה האמריקנית האפשרות כי לרגלי המצב הבינלאומי המתוח ייקראו אל הדגל כוחות של ה"משמרה הלאומי" (המאורגן בארה"ב לפי מדינות מדינות, והדומה במבנהו ל"צבא הטריטוריאלי" הבריטי) ושל "עתודת הצבא". צעד זה היה דומה למה שנעשה בשנתו ב-1940, כשנה לפני כניסת ארה"ב למלחמה השנייה — אותה שנה של שהות להתארגנות בפועל ולאיון הגייסות אשר העניקה אז לארה"ב "נקודת מוצא" פחות או יותר מתקבלת על הדרת לעמידה במאמץ המלחמה. והרי יש לזכור כי ההגדרה המקובלת לגבי שני הכוחות הרורביים הנ"ל, אף כי הם מאורגנים כבר בימי שלום במסגרות קבועות (כרובן — דיביזיונות), היא כי דיביזיות אלו — שמספרן עולה בהרבה על זה של הצבא הסדיר — תוכלנה בכ"ז להיות ראויות לתפעול מבצעי רק כ"ז חודשים לפחות לאחר התגייסותן. אמנם, לפחות צעדה כהנה חיוני אחד לקראת הצורך הצפוי בהרחבת מסגרת הצבא, ובאימון האינטנסיבי של עוצבות שתגויסנה, נעשה כבר באביב ש.ו.ט. שכן הסמיך אז הנשיא קנדי את הצבא להוציא לפועל את הרשות שניתנה ע"י חוק הקונגרס עוד ב-1956 — אך נשארה עדייתה כאבן שאין לה הופכין: להגדיל את סגל הקצונה של הצבא הסדיר (בשירות הקבע) מ-37,200 איש (לפי המצבה הקיימת) עד ל-49,500 איש. ונקל להעריך את משמעות ההחלטה — במידה שתתגשם בקצב מספיק — ליכולת ההתרחבות המהירה של הצבא בבוא הצורך.

אך אם כיוכי דובר על קריאה להגדיל של "תריסר דיביזיות" (6 — של ה"משמרה הלאומי", ו-6 — של "עתודת הצבא"), הרי לראשית אבגוסט נתברר שהנשיא קנדי ידחה (כנראה — מטעמי שמירה על "שקט" מדיני יחסי) כל החלטה כזו עד שיוכרו — אם יגיעו הדברים לכך — "מצב חירום לאומי". תחת זאת הוצע למפקדי ה"משמר" להאריך את משכי אימוניהם הרגילים, על מנת להשיג דמתוכונות גבוהה יותר של העוצבות. באה החלטת הקונגרס מ-31 ביולי ואיפשרה הארכת משכיי אימונים אלה לכל 2½ המיליון של אנשי ה"עתודת הנכונות"; וכן איפשרה היא להוסיף 12 חודש לתוקף התחייבות השירות של אנשי צבא הקבע ולמשכיי שירותם

כוחות הצבא העומדים

כמוכב, הן ע"י מצבה הגיאוגרפי של אמריקה, הנאלצת לקיים בסיסי ביטחון ובסיסי מעבר לים, וכן רשת ענפה של תחבורה, אספקה וקשר בין המטרופולין לבין הכוחות השונים שבזירות רבות ומרובות קוות — והן ע"י מעמדה המדיני, ההופך אותה, בין השאר, גם

בראשית 1961 היה הצבא הסדיר של ארה"ב — אשר מנה אז 881 אלף איש — מורכב מ-14 דיביזיות (2 מוטסות, 3 משורינות, 9 רגליות) ו-5 רגימנטים עצמאיים. גודלה הבלתי רגיל הזה של ה"פרוסה הדיביזיונית" (כמעט 60 אלף איש לדיביזיה), מתבאר,

ל"בית-ספר (ובית-גשק) מרכזי" בשביל, לפחות, כשני תריסרי צבאות; ולמרכז מערכת שלמה של משלחות-הדרכה-הנחיה בעשרות ארצות, המונות אלפי אנשי-צבא.

תמונת-היערכותם של כוחות אלה היתה כדלהלן: — באירופה — 5 דיביויות, כמלוא התקן — ועוד 2 רגימנטים.

בקוריאה — 2 דיביויות, שמצבתן למטה מן התקן — אך הן חוזקו ע"י צירוף חיילים קוריאניים. באיי-הואי — דיביויה אחת, בעצמה כינונית.

בארה"ב — 3 דיביויות, בעלות מצבה מלאה, מהוות את ה"קורפוס האסטרטגי" — דהיינו, את העתודה ה"עולמית" הניידת; 3 דיביויות אחרות, — בעלות מצבה וציוד בלתי-שלמים, והן מועסקות בעיקר בתפקידי אימון-גייסות.

באי אוקינאווה — רגימנט אחד.

באלסקה — רגימנט אחד.

באזור תעלת-פנמה — רגימנט אחד.

נוסף על אלה עומדים בפיקודו של חיל-הצבא:

80 גדודי הגנה נ"מ;

5500 מטוסים והליקופטרים (לסיוור, תצפית, הובלה, קישור וכיו"ב).

התמונה הכללית של מערך-הכוחות-המזוינים האמריקניים בראשית 1961 היתה זו:

צבא-היבשה	— 881 אלף איש
צי-המלחמה	— 628 " "
צבא-הצי	(,מארינס") — 177 " "
חיל-האוויר	— 816 " "
בסה"כ	2502 אלף איש

כוחות-העתודה לזרועותיה

מאורגן כולו בקביעות היה	ה"משמר הלאומי":	415,000 איש מאורגנים ביחידות
נתחלקה בערך "תצי-חצי"	"עתודת-הצבא":	1,033,000 איש מאורגנים ביחידות "נכונים לשירות"
יותר מארבע-חמישיות היו מוצבים-מראש	ב"עתודת-הצי":	485,338 איש מאורגנים ביחידות "נכונים לשירות" ועוד 111,458
חלקם של ה"מאורגנים" מתקרב ל-90 אחוז	בעתודת-חיל-ה"מארינס":	208,030 איש מאורגנים ביחידות "נכונים לשירות" לעומת 26,000
מצב של מאה אחוז ביחידות "מאורגנות" בדומה ל"משמר הלאומי" של הצבא, קיים	ב"המשמר הלאומי האווירי" שבו:	72,000 איש מאורגנים ביחידות
הקבלה ל"עתודת-הצבא" ניכרת	ב"עתודת-חיל-האוויר":	204,000 איש מאורגנים ביחידות "נכונים לשירות" ו-293,690
היחס אמריקני מיוחד במינו הוא	ב"עתודת-משמר-החופים":	29,000 איש מאורגנים ביחידות איש למול 2,000
היחס	— בשבעה סוגי העתודה	2,446,238 איש לעומת "נכר" ביחידות מאורגנות נים לשירות" 1,534,648

התגברות המתיחות הבינלאומית במחצית השניה של קיץ 1961 חיפה את העניין שבשאלות עצמתן הצבאית של המעצמות העיקריות; ואחת השאלות הנה: בצד הכוחות-המזוינים הפעילים העומדים של ארה"ב — מה עצמתם, במספר-החיילים והעוצבות-המאורגנות, של כוחות-העתודה האמריקניים?

כוח-האדם שבכוחות אלה מנה, ל-1 ביולי 1961, כ-4 מיליון איש. אך מהם רק קרוב ל-2/2 מיליון היו עוצבות או יחידות מאורגנות, שניתן להפעילן כעבור פרק-זמן מסוים — קצר יותר או ארוך-יותר — של התארגנות ואימון-נוסף; ואילו למעלה ממיליון והצי היו אמנם חייבי שירות באחד משבעה סוגי כוחות-העתודה — ולרוב אף בעלי הכשרה מסוימת לכך — אך לא היו מאורגנים ומוצבים מראש.

שבעת הסוגים הנ"ל שונים היו, מבחינה זו, בהרכבם ומבנם:

*

אך כיצד "מתפרש" כוח-האדם זה שבעתודה במושגי דיביויות — שאם גם לא בכל המקרים הן בתקן המלא, ודאי שלא בכל שלם ה"מעורבן" חימושן (וציודן האחר) — הרי בכל-זאת הן המועמדות הממשיות לתפעול במבצעים, אם גם אולי לאחר "שיפוץ" ידוע

מבחינת הציוד והכושר?

התמונה — שוב, לקיץ 1961, ורק לגבי עוצבות או יחידות-רבותי — הנה:

התרומה המתמידה (גם בימי שלום) של כוחות העתודה לכוננות

בפעל של מערך ההגנה האמריקני מתבטאת בעיקר באלה:

• 21½ גדודי טילים נ"מ של ה"משמר הלאומי" — היחידות שוהות בעמדות 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע, כשחיישן טילי "ניקא" אייכס ו"ניקא-הרקולס"; כוננות היירי שלהן מתבטאת בדקות:

• 20 טייסות יירוט של ה"משמר הלאומי האווירי" — נמצאות ב"כוננות מסלול-המראה" קבועה. ציודן חדיש מאוד (מטוסי F-100, F-102, F-104);

• יחידות אויר וים נגד צוללתיות של "עתודת הצי" — מקיימות פטרולי תצפית וסיור בים, לתמיכה בכוחות ה"פעילים".

טייסות תובלה ורפואה	טייסות	ספינות	אימוני ד"ר	ד"ר	ד"ר	ד"ר	ד"ר	נדרים
						6	21	ה"משמר הלאומי" (של הצבא)
			13				10	עתודת הציבא
				40	11			עתודת הצי
		84		27				עתודת המארינס
				68				ה"משמר הלאומי האווירי"
		18		74				עתודת חיל האוויר
								45 נושאות גייסות ועוד 5 — להצלה

תמורות באימון כוחות העתודה

ליחידות הצבא לצאת לאזורי-תמרון, לספינות להפליג ולטייסות להמריא ולתרגל באויר "ברצינות".

*

כמובן שאת שלד הכשרתן וכשרן-בעתיד של יחידות העתודה חייבת להיות הכשרת חברי-המפקדים שלהן. סידורים רבים ומגוונים נעשו לשם-כך במערכת הענפה של בתי-הספר הצבאיים, במסגרת הקורסים הכלליים וגם ע"י קורסים מיוחדים-לכך (וכן באמצעות מפעל ה"הוראה-בתכונות", המאפשר לקציני-עתודה אף להגיע לבחינות ולזכות בציוני-הישג המשפיעים על התקדמות בשירותם). אך עוד צורה חשובה אחת של הכשרה לקציני-עתודה (אם גם לעתים עלי-חשבון המצב ביחידות הצבא-העומד) מתבטאת בשירותם הזמני ("זמני" — לעתים גם למשך שנים לא-מעטות) במסגרת הכוחות-המזוינים הפעילים. מספרם של כאלה כיום (בחיל-הצבא, בציה"מלחמה, בקורפוס-ה"מארינס" ובחיל-האוויר) מגיע ל-163 אלף; והם מהווים 51 אחוז מכל חברי-הקצינים המשמש בכוחות-הפעילים; והאחוז היחסי שלהם בחיל-הצבא ובחיל-האוויר גבוה אף מזה, גם מפרט "קטן" זה נקל לראות את חשיבותם החיונית של "כוחות העתודה" כיום במערך-הכוחות הכולל של ארה"ב.

בשנים האחרונות חלו תמורות בכוחות-העתודה האמריקניים ("המשמר הלאומי" של המדינות, ו"עתודת-הצבא"), להגברת אימונם וכשרם. לפני מלחמת השניה היה בהם ממוצע-הזמן להתאמנות גייסות — 12 עד 24 ערבים לשנה.

עתה מגיע מספר כנסי-התרגולת התקינים עד ל-84 לשנה (כל זה — נוסף על מחנה-הקיץ השנתי, שבוע עד שבועיים). אך את היסוד לאורח-האימון המוגבר מהווה התקנה לפיה אין מציבים איש-ליחידות כוחות-העתודה בטרם קיבל את אימון-הפרט. ואלה סוגי המוצבים: מסיימי השירות בצבא הפעיל שטרם מילאו את חובת-העתודה שלהם; חיילים-לשעבר המתנדבים לשירות-עתודה; אזרחים, המתנדבים תחילה לשירות-פעיל של 6 חודשים, לצורך אימון, בטרם יוכלו להשתתף ביחידות-העתודה. כתוצאה, אימון-פרט בסיסי חדל מלהצריך מאמץ-רבתי מצד יחידות-העתודה — ועיקר תשומת-הלב מרוכזת עתה באימון יחידות.

בכדי לשפר אימון זה — וקשה להשיג זאת במשך השעתיים של "התכנסות-ערב" הנערכת ב"בית-הנשק" של היחידה — הוגבר הנוהג של "צירוף" מספר כנסי-אימון: במקום 4 "כנסים" — תרגילי-אימונים רצוף אחד לסוף-שבוע (שבת ויום א'). לפי סיכומי צבא-ארה"ב, ישנן תוצאות מצוינות מ"צירוף הכנסים" זה. המאפשר

"לארצות-הברית מלאי נשק-גרעיני אשר כוח-ההרס שלו הנו שוה-ערך לאותה כמות של חומר נפץ מוסק מסוג ט.נ.ט. אשר די בה ל"ספק" 10 טון ט.נ.ט. לכל נפש מתושבי העולם כולו. באם נביח כי אוכלוסית העולם מונה 3 מיליארד נפש, הרי מגיע הפוטנציאל הגרעיני האמריקני ל-30 אלף מגטון — שוה-הערך של 3,000 פצצות, כאלו הנישאות בטילי "טיטאן" (בנות 10 מגנטון)."